Pečecké NOVINY

4 DUBEN 2020

„Dobrého je v řádu světa víc; ale to zlé člověk cítí silněji.“

Tomáš Garrigue Masaryk

Úvodní slovo

Vážení občané města Pečky, jsem si vědoma, že současná situace není lehká pro nikoho. Přesto mi dovolte, abych vám všem, kdo se na zvládání nouzového stavu podílíte, ze srdce poděkovala. Bez vás by jednoduše nebylo skoro nic.

Jen pro přesnost uvádím, že do uzávěrky tohoto čísla (31. 3. 2020) jsme od státu pro celé město obdrželi 85 litrů dezinfekce na ruce. To je 17 ml na občana a to ani nemluvím o obchodech, zařízeních nebo provozech. Vlastními silami jsme doposud zajistili skoro 4000 l dezinfekce, které jsme díky úžasné pomoci našich hasičů mohli distribuovat do každé domácnosti a obchodu. Vy jste našili skoro 2000 roušek, které jsme byli schopni zásobit domácnosti i klienty pečovatelské služby.

Desítky z vás dobrovolníků pomáhají každý den potřebným. Zdravotníci, úředníci, lékárna, obchody i technické služby, všichni zvládají situaci odvážně a bez paniky. Mé skvělé místostarostky obhospodařují od prvního dne krizovou linku a všichni dohromady tvoříme celek, který má šanci to zvládnout. Je mi velkou ctí být starostkou tak skvělého města.

Klidné a radostné vellikonoční svátky.

Vaše Alena Švejnohová

Když jsme se v dnešní mimořádné situaci globální pandemie poprvé sešli nad přípravou dubnových novin, bylo nám jasné, že i toto vydání bude neobvyklé, jelikož výraznou část jejich obsahu tvoří důležité informace o současné situaci v našem městě. Řekli jsme si, že je tentokrát vydáme v mnohem vyšším nákladu a budeme roznášet do schránek, aby se noviny dostaly do každé domácnosti. Současně jsme chtěli, abychom v nastávající vážné situaci přispěli nejen k informovanosti všech a každého, ale také ke klidu, pozitivní náladě a víře v budoucnost. Život se načas zdánlivě zastavil, pokusili jsme se vám, milí čtenáři, proto připravit více čtení také o minulosti našeho města. A protože myslíme na to, jak důležité je vyslovit včas posilující slovo, oslovili jsme rovněž několik osobností, které jsme požádali o drobný příspěvek, o vyjádření posily. Spisovatelky, historik a duchovní napsali každý po svém a pro vás svou reflexi, zamyšlení, nebo ohlédnutí. Věříme, že vám přinese radostné a útěšné poznání, že jsme sice v dnešní krizi každý za sebe, ale ne sám.

Libor Vodička

Zprávy z Městského úřadu v Pečkách

Krizová linka města Pečky 607 439 577

Tajemnice Městského úřadu v Pečkách oznamuje, že do odvolání jsou upraveny úřední hodiny pro veřejnost takto:

Pondělí 8.00 – 11.00 **Středa** 14.00 – 17.00

Vstup veřejnosti je umožněn pouze jednotlivě za dodržení všech bezpečnostních opatření. Pro komunikaci s úřadem využijte přednostně elektronickou formu – datovou schránku, e-podatelnu a telefonní linku sekretariátu 321 785 051.

Cecilie Pajkrtová

Z březnových jednání rady města

RM schválila:

- Kulturnímu středisku města Pečky odpisový plán na divadelní horizont podia (opona).
- Pravidla zadávání veřejných zakázek malého rozsahu s platností od 3. 3. 2020.
- Cenovou nabídku na demolici domečku na nádraží ČD v Pečkách předloženou Pečeckými službami, s.r.o.
- Na základě doporučení sportovní komise poskytnutí dotací jednotlivým sportovním oddílům v Pečkách na rok 2020 takto:

TJ Sokol Velké Chvalovice, z.s.
IČ 62994603
40.000,-Kč
FBC Charisma, Pečky
IČ 01830589 7.000,- Kč
Basketbal Pečky, z.s.
IČ 26559790 30.000,- Kč
BK Pečky, z.s.
IČ 27031250 42.000,- Kč
Minigolf Dráčata
IČ 22690662 25.000,- Kč
SKC Pečky
IČ 61884146 15.000,- Kč

- Vyhlášení výběrového řízení (uzavřená výzva, hodnota VZMR do 500.000,- Kč bez DPH) na zpracování studie revitalizace Mlýnského náhonu.
- Členství v Klubu zapojených obcí. Jedná se o projekt podporující provozní činnost neziskové organizace Sázíme stromy, z.ú.
- Uzavření příspěvkových organizací /Mateřská škola Mašinka Pečky, Kulturní středisko města Pečky, Vzdělávací centrum Pečecka, Městská knihovna Sv. Čecha v Pečkách/, vnitřních a venkovních sportovišť ode dne 16. 3. 2020 do doby odvolání mimořádných opatření ze strany Ministerstva zdravotnictví. Důvodem je ochrana a prevence zdraví v souvislosti s nepříznivým vývojem epidemiologické situace.
- Uzavření smlouvy mezi městem Pečky a KVB advokátní kanceláří, s.r.o na poskytování 5 hodin právního poradenství měsíčně.
- Uzavření Dodatku č. 1 ke SOD „Úpravna vody Pečky, zdroj Tatce“ mezi městem Pečky a firmou Fiala Projekty s.r.o z důvodu prodloužení harmonogramu zpracování projektové dokumentace.
- Poskytnutí dotace AFK Pečky, ve výši 50.000,- Kč a uzavření veřejnoprávní smlouvy.
- Uzavření smlouvy mezi městem Pečky a firmou CETIN a.s, na realizaci překládky sítě elektronických komunikací v ulici K.H.Máchy.
- Uzavření smlouvy o dílo na zhotovení studie „Revitalizace Mlýnského náhonu v Pečkách“ mezi městem Pečky a společností ENVICONS s.r.o.
- Uzavření smlouvy o dílo na zhotovení PD akce „Obnova zeleně na Pečecku“ mezi městem Pečky a firmou Ing. Klára Königová.
- Odložení platby nájmu živnostníků, kteří mají uzavřené smlouvy v nebytových prostorech v majetku města o tři měsíce a to po předložení písemné žádosti.
- Cenovou nabídku a uzavření SOD mezi městem Pečky a firmou Tesařík a Frank, geodetické práce s.r.o., na zhotovení kompletního polohopisu a výškopisu, zaměření zpevněných ploch, polních cest, rozhraní zemědělských kultur s trávníkem, prvky a objekty, povrchové znaky sítí, veškerá vegetace /stromy nad průměr 10cm/.
- Pokládku nové dlažby namísto překládky původní a v rekonstruovaných ulicích K. H. Máchy a M. Alše, Pečky.

RM doporučila ZM ke schválení

- Na základě doporučení sportovní komise poskytnutí dotací jednotlivým sportovním oddílům na rok 2020.
- Koupi pozemku v k.ú. Pečky: parcely č. 2238/41 a 2238/46 (obojí orná půda) o celkové rozloze 13.386 m² za cenu 35,- Kč/m² za celkovou částku 468.510,- Kč.
- Poskytnutí dotace ve výši 75.000,- Kč společnosti Prostor plus o.p.s., IČ: 26594633 na terénní služby v Pečkách v roce 2020. Podmínkou pro poskytnutí dotace je schválení rozpočtových opatření (zvýšení výdajů § 3549).
- Uzavření Smlouvy o podmínkách provedení stavby mezi městem Pečky a Správou železnic, s.o., na provedení stavby „Velim-Poříčany, BC“.
- Poskytnutí AFK Pečky další dotaci ve výši 310.000,- Kč. V roce 2020 bude celková dotace ve výši 360.000,- Kč.

Blanka Kozáková

Anténa - psychoterapeutická linka

ČAP ČESKÁ ASOCIACE PRO PSYCHOTERAPII

+420 212 812 540

Anténa - psychoterapeutická linka pro ty, které trápí karanténa. Kvalifikovaní psychoterapeuti jsou k dispozici všem potřebným – včetně pomáhajících profesionálů i dobrovolníků. Linka je v provozu denně od 8 do 22 hodin. Vše podstatné naleznete na:

www.psychoterapie.cz

Nabízená služba je zdarma.

Za ČAP a Anténu Anna Stanislavová

PEČKY V MOBILU!

Vážení občané, v lednu jsme u nás zavedli moderní službu Mobilní Rozhlas, díky které budete vždy včas informováni.

Zaregistrujte se a následně budete bezplatně a pohodlně do vašeho mobilního telefonu či e-mailu dostávat aktuality z města, pozvánky na kulturní, spolkové i sportovní události, upozornění na přerušení dodávky vody či elektřiny, informace o plánovaném čištění ulic a mnohé další.

Jak se můžete zaregistrovat?
Stačí se přihlásit prostřednictvím odkazu **pecky.mobilnirozhlas.cz** a provést registraci, nebo se zastavit na **sekretariátu MÚ Pečky a vyplnit jednoduchý formulář**.

Kromě údajů jako je vaše jméno, telefonních číslo nebo e-mail nás bude zajímat jaký typ informací Vás zajímá, kulturní a sportovní akce, zprávy z města, výpadky a poruchy inženýrských sítí a další.

Iveta Minaříková

Informace a poděkování z Pečovatelské služby města Pečky

Vážení čtenáři, za pracovníky Pečovatelské služby města Pečky bych v této nelehké době chtěla hlavně poděkovat všem, kteří se nás snaží všemožně podpořit ať už ušitými rouškami, dodávkou hygienických potřeb nebo potravin. Velmi si toho vážím a hřeje mě na srdci, že se dokážeme v této těžké době semknout a pomáhat.

Chtěla bych zejména poděkovat všem našim pečovatelkám, které denně pečují o potřebné klienty a navíc i chodí nakupovat i dalším zájemcům z řad seniorů. Dále děkuji všem rodinám, které se rozhodly převzít péči o svého blízkého a minimalizovat tak riziko přenosu případného onemocnění. Děkuji za skvělou spolupráci s městem Pečky a také Krajskému úřadu Středočeského kraje, který nás čím dál lépe saturuje potřebnými ochrannými pomůckami, tak již naštěstí nemáme nouzi o roušky, rukavice nebo dezinfekci.

Na závěr, prosím všechny rodiny a známé obyvatel DPS, aby svoje blízké v současné době nenavštěvovali, a také prosím všechny seniory bydlící v DPS, aby využili nabídku Pečovatelské služby a nechodili sami do obchodů nebo na poštu, vystavujete se sami riziku nákazy, ale i možnému dalšímu přenosu onemocnění na další obyvatele DPS včetně pracovníků Pečovatelské služby.

DĚKUJI! SPOLEČNĚ TO ZVLÁDNEME!

Petra Čermáková, ředitelka

Vážení a milí čtenáři,

od dubna 2020 budou Pečecké noviny vycházet vždy až po desátém dni v měsíci. K tomuto rozhodnutí jsme dospěli na základě dosavadní zkušenosti, kdy redakční uzávěrka čísla k dvacátému dni předchozího měsíce způsobovala, že nebylo možné aktuálně informovat o událostech závěrečné dekády, neboť ve zpětném pohledu často mizela i aktuální naléhavost jejich zveřejnění. Jsme přesvědčeni, že tímto způsobem bude možné nejen včas informovat o připravovaných akcích a blížících se událostech, ale také o nich lépe referovat a zachytit je do obecné paměti. Současně připravujeme dílčí změny obsahu novin, chceme postupně zavést či rozšířit některé rubriky, publikovat rozhovory se zajímavými osobnostmi našeho města a prohloubit informování o samosprávě. Věříme, že změny budou k lepšímu a přijmete je s pochopením.

Redakce PN

Zpravodaj v elektronické podobě

Opět bychom touto cestou rádi nabídli ekologicky smýšlejícím spoluobčanům možnost dostávat jejich oblíbený měsíčník v **elektronické podobě**. Samozřejmě nekončíme ani s papírovou verzí novin. Ty budou i nadále k dostání na prodejních místech. Pokud máte zájem o elektronickou verzi Pečeckých novin, zašlete prosím svou mailovou adresu na blanka.kozakova@pecky.cz. Následně Vám bude zaslán informační mail s variabilním symbolem, který bude sloužit pro identikaci Vaší platby. Cena ročního předplatného je 88,- Kč. Čtenáři, kteří spadají do věkové kategorie 65+ budou mít elektronickou verzi novin zdarma.Věříme, že se nám tímto rozhodnutím podaří potěšit naše čtenáře.

Redakce PN

Probíhající stavební úpravy

Kulturní středisko Pečky

Dne 31. 3. 2020 byla uzavřena smlouva o dílo s vítězným uchazečem firmou MATEX HK, s.r.o. z Hradce Králové na stavební práce, které se týkají rekonstrukce vnitřních prostor kulturního střediska. Nazýváme tuto stavbu první etapou, protože se v současné době jedná o celkovou rekonstrukci pouze přízemí budovy a topení v celé budově.

Projektová dokumentace byla zpracována podle arch. studie Mg.A Jana Dršky firmou BIANCO ARCHITECTS, s.r.o., generálním projektantem je Ing. arch. Vojtěch Pošmourný, který bude vykonávat i autorský dozor. Práce by měly probíhat od května do konce září, případně podle možností stávající situace, tu však nyní nelze odhadnout. Největší úpravy se dočká sociální zařízení, které bude přemístěno, čímž vznikne průchod do zahrady a bude zde místo pro vjezd vozíčkářů i pro úklidovou místnost.

Rekonstrukce vozovky

Pokračují též stavební práce na rekonstrukci krajské komunikace na třídě Jana Švermy. Tato část, která začíná u prodejny potravin a končí před křižovatkou s ul. Hellichova, bude průjezdná na konci května. Komunikace je uzavřena v celé šíři. Poslední část bude prováděna po částech, což znamená, že bude vždy jeden jízdní pruh pojízdný. Dokončena by měla být v srpnu. Po celkovém dokončení bude provedena oprava místních komunikací, které byly stavbou dotčeny, nebo zde byly vedeny objízdné trasy.

Rovněž pokračují stavební práce na rekonstrukci části ulice K. Hynka Máchy od křižovatky Čsl. Legií a M. Alše. Vzniknou zde bezpečnější dopravní místa ve zvýšených křiženích vozovek i více míst pro veřejnou zeleň a parkování. Zhotoveny budou i nové chodníky a vjezdy k rodinným domům. Ulice budou doplněny veřejným osvětlením s LED svítidly a rozhlasem. Projektovou dokumentaci zpracoval ATELIER M.A.A.T. s.r.o. a zhotovitel je firma HALKO stavební společnost, s.r.o.

Výstavba samostatného parkovacího systému P+R

Výstavba parkoviště u vlakového nádraží zdárně pokračuje a dokončeno bude podle harmonogramu prací na konci dubna výsadbou 23 platanů javorolistých. S pomocí dotace Ministerstva pro místní rozvoj z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) získáme plochu o rozměru dva tisíce sto metrů čtverečních pro parkování 77 automobilů, z toho tři o větší šířce pro imobilní občany. Celé parkoviště je bezbariérové, propojené chodníkem k nástupišti. Součástí parkoviště je i 32 ks stojanů na kola, nová dělící zeď, osvětlení, bezpečnostní kamery propojené s centrálním kamerovým systé-

mem a přeložky drážních sítí. Zadlážděno je betonovou dlažbou a v místě parkování je položena vegetační zasakovací dlažba. Projektová dokumentace byla zpracována ing. Jiřím Kejvalem podle arch. studie Ing. arch. Jana Dršky a stavební práce provádí firma TELSIG-servis, spol. s.r.o. Parkování nebude zpoplatněné. Zprovoznění parkoviště záleží na termínu kolaudace stavby.

Věra Růžičková,
vedoucí odboru správy majetku města a BH

Pečecké služby s.r.o.

Výzva pro odběratele pitné vody

Vážení odběratelé, dovoluji si Vás informovat o probíhající situaci v zásobování pitnou vodou.

Dodávka pitné vody ve Vaší obci je zajištěna mísením vody z vlastního zdroje vody z prameniště Tatce, a dále pitné vody ze skupinového vodovodu Kolín. Vodní zdroj v Tatcích má na základě provedených hydrodynamických zkoušek z července 2019 dostatečnou vydatnost. Pro plnění limitů kvality pitné vody však musíme vodu z vlastního zdroje mísit s pitnou vodou ze skupinového vodovodu Kolín. Na vodním zdroji pro skupinový vodovod Kolín z prameniště ve Třech Dvorech je však vlivem nepříznivých klimatických podmínek, zejména nedostatkem srážek, zaznamenán pokles vydatnosti prameniště.

Společnost Energie AG Kolín a.s., která je provozovatelem skupinového vodovodu Kolín, eviduje zvýšený nárůst požadavků na instalaci zálivkových vodoměrů. Toto jednání poukazuje na záměr velké skupiny odběratelů o napouštění bazénů a zalévání zahrad pitnou vodou. Z tohoto důvodu společnost Energie AG Kolín a.s. požádala místně příslušný vodoprávní úřad o vyhlášení **dočasného omezení užívání pitné vody od 1. 4. 2020 do 30. 6. 2020**. To znamená, že vodu odebíranou z vodovodu bude možné v tomto období využívat pouze pro pitné a hygienické účely. Bude tak zakázán odběr pro zavlažování zeleně, napouštění bazénů, mytí aut, dopouštění vlastních zdrojů vody (studny, vrty, dešťové akumulace) apod. Jelikož jsme také odběrateli pitné vody ze skupinového vodovodu Kolín, bude se toto opatření týkat i nás.

Celoroční objem dodávané vody je pro stávající odběratele dostatečný, společnost Energie AG Kolín a.s. složitěji pokrývá pouze jarní a letní špičkové odběry převážně o víkendech.

Ke zlepšení stávajícího stavu podnikáme koncepční opatření. V současnosti se již zpracovává projektová dokumentace výstavby vlastní úpravny vody, která by nás nejenom zbavila závislosti na skupinovém vodovodu Kolín, ale zároveň zvýšila kvalitu dodávané pitné vody.

Věříme, že společnými silami se nám podaří uvedené kritické období zvládnout.

Děkujeme za pochopení.

Adam Brant, jednatel společnosti

Odpady ve Velkých Chvalovicích

Vzhledem k opadajícímu zájmu občanů a také v důsledku nařízení vlády o omezeném pohybu občanů bude od 1. 4. 2020 zrušen mobilní svoz odpadů vedle bývalé hasičské zbrojnice ve Velkých Chvalovicích. O případném znovuzavedení budete včas informováni. Odpady je možné předávat do sběrného dvora v Pečkách v provozní době.

Připomínáme, že aktuální schválená provozní doba sběrného dvora v Pečkách je:

středa 13:00 - 16:00 h
sobota 8:00 - 14:00 h

O blbounech a příbězích

Kvasnice? Nebyli jsme kamarádi. Moje pokusy o kynuté těsto končily roky fiaskem, až jsem to vzdala a mávla nad tím rukou. Vždyť se obejdu bez nich, umím upéct leccos jiného, řekla jsem si… A taky jsem to tak léta praktikovala. Místo buchet byla prostě bábovka. Nebo bublanina.

Ale pak se to stalo. Na začátku to vypadalo docela nevinně – moje tehdy čtyřletá dcera přišla ze školky s očima navrch hlavy, že k obědu dostali „úúúžasné“ naducané knedlíčky s ovocem. A že by je doma chtěla taky. Po sondáži druhý den od učitelek jsem zjistila, že došlo k nejhoršímu – měli k obědu blbouny. Tak se totiž říká v Podkrkonoší, odkud pocházím, kynutým ovocným knedlíkům.

Pro mě v ten moment začal lítý boj. Výsledky byly nejprve hodně tristní – většinou vzniklo zdrclé „něco“, ale dcera se ukázala jako nadšený strávník. Pokusy jsem postupně vylepšovala, až se to jednou stalo – v hrnci plavaly krásné, nadýchané blbouny. A jak jsem se přestala kvasnic bát, najednou to šlo, takže ke knedlíkům záhy přibyly koláče, buchty i leccos dalšího

Obdobně jako s kvasnicemi jsem to měla i se psaním. Rukopisy v šuplíku, spousty nedodělků, které nikdy nikdo neviděl. Hledání v kruhu, ztracená ulička. Potom náhodná, nečekaná výzva. Stránka pribehynapadesatslov.cz, kterou jsem našla na internetu. Nejprve úžas a okouzlení rovnající se okamžiku, kdy poprvé v životě kousnete do heboučkého nadýchaného knedlíku plného ovoce a slastně to sousto převalíte v ústech. A pak nadšení – tohle chci taky mít, chci si umět takovýhle literární „knedlík“ taky sama vyrobit. Tak jsem to zkoušela. Ačkoli napsat příběh, který má bez nadpisu jen padesát slov včetně předložek a spojek vypadalo snadně, snadné to rozhodně nebylo. První texty byly zase zdrclé „cosi“. Naštěstí je nikdo nekonzumoval, protože jsem je v počítači sama přejela tlačítkem DELETE. Později se mi ale už začalo dařit a já dostala odvahu ty texty vydavateli na web poslat. A ony vyšly. Psala jsem další a další, pořád jsem se učila, psala, mazala a zase psala, až najednou bylo těch textů tak moc, že bylo jasné, že se na web nevejdou. V náhlé chvíli odvahy jsem je poslala knižnímu nakladatelství. A oni je chtěli. Moje první kniha, která je složená právě z padesátislovních příběhů, tak vznikla vlastně náhodou.

A ta druhá kniha už klasických povídek? Opět náhoda – z výzvy napsat příběh do novin se narodila první povídka, pak druhá, třetí, začaly se propojovat, až bylo jasné, že je dopsat musím.

A co teď, v době, kdy nevíme, co přijde? Teď je čas postavit se další výzvě. Ano, je nesmírně důležité si vycházet vstříc, angažovat se v pomoci potřebným a vůbec dělat všechno, čím může být člověk druhým nějak užitečný. Ale kromě toho je taky potřeba se zeptat sám sebe, zda nenastal čas postavit se něčemu jen sám za sebe a třeba se něco nového přitom naučit. Nebo se jen pustit do něčeho, co jsme dlouho odkládali, protože se nám do toho nechtělo. Třeba vyloupat loňské ořechy, protřídit všechny ponožky, vyhrabat jehlice a vlnu po babičce a podle youtube se naučit plést, opravit botník v předsíni, naučit staré prarodiče používat skype, aby mohli na dálku číst vnoučatům pohádky, konečně uklidit ve skříních, vymodelovat na dort z marcipánu tříhlavého draka či cokoli dalšího. Nemusí to být nic velkého. Stačí jen drobnost, kterou zvládneme a z níž budeme mít obrovskou radost. Ta je totiž potřeba nejvíc.

A co budu dělat já? Nejspíš se naučím nudle do polévky, protože za všechny ty roky jsem zvládla jen drobení.

P. S. A kdyby vás přece jen zajímaly ty kratinké příběhy, a chtěli si je třeba s dětmi zkusit, tady jich je pár pro inspiraci. Tyto i další naleznete na www.pribehynapadesatslov.cz.

Lidmila Kábrtová, spisovatelka

Kouzla noci

Mívala živé sny, takže kouzelník ji nepřekvapil.
„Máte tři přání,“ řekl.
„Barevné nafukovací balónky,“ vzdychla.
„Dobře, co dál?“
„Teplo, léto.“
Přikývnul: „Poslední přání?“
Z přemýšlení ji vytrhlo zatroubení auta a hádka řidičů.
„Zmizte, všichni,“ vykřikla.
Ráno bylo slunečné a tiché. Vyhlédla z okna, ale zbytky balónků ležící na ulici nepostřehla.

Holubí láska

Ten holub měl zlomené křídlo.
„Tatí, vezmeme ho domů?“ zaprosil jsem.
„Chcípne!“
Věřil jsem v zázrak.
Táta měl pravdu. Chcípnul.
Nazítří donesl táta plný pytel holubů.
Zavřel jsem je do kůlny, krmil je, hladil, vyprávěl jsem jim.
Milovali mě. To se pozná, jen tak tiše vrkali.
Pak jsem otevřel dveře…

Slonice

Hlavní nádraží.
Ve vestibulu kouknu na hodiny.
Ujede mi to!
Rozběhnu se a pak ho uvidím. Bílou hůlkou si proráží cestu davem.
Sakra, toho kluka jsem už přece vedla! Jezdí stejným vlakem!
Proderu se k němu: „Povedu vás.“
„Prima,“ usměje se. „Vás už poznám podle hlasu. A taky strašně dupete…

Nikdy víc!

„Error,“ blikla navigace.
Sakra! Neměl tu zkratku zkoušet. Zrovna tenhle mezigalaktický závod! Ostatní se mu vysmějou.
Zadal souřadnice znovu. Nic!
Zatracená temnota!
„Budiž světlo!“ řekl do tmy.
Obloha se rozjasnila.
Navigace pořád stávkovala.
Co dalšího? Řeky, lidi? Třeba se ta mašina chytne.
Konečně! Sedm dnů zdržení. Sem už nikdy víc!

Na počátku bylo slovo… .

Takto začíná Janovo evangelium

Na počátku byla zpráva o objevení nějaké nákazy v Číně. Zpočátku byly zprávy brány celkem na lehkou váhu, ale čas ukázal, že se nejedná o něco omezeného na poměrně malé území, ale že se začíná postupně šířit dál a dál, až zachvátí celou zeměkouli. Rozsah a i rychlost, se kterou se nákaza začala šířit vyvolala – a je to zcela zákonité – veliké obavy, vyvolala strach. Víme dobře, že strach není dobrým rádcem, že nás může podnítit k činům, kterým bychom se jinak nikdy nesnížili. A navíc, strach nás také oslabuje, oslabuje naši odolnost vůči vnějším vlivům. Strachem oslabené tělo snáze podlehne jakékoli nemoci, nákaze. Jistě, že potřebujeme být opatrní, ale ne zahlceni strachem. Dostali jsme dobré rady a doporučení, jsme i vázáni dost přísnými opatřeními. A tak se na všechny obtíže, spojené s bojem s nákazou dívejme jako na společné úsilí všech, kdo žijí nejen v této zemi, ale na celé planetě. Respektovat jeden druhého, je-li třeba, tak pomoci. A neztrácet naději.

Blížíme se k velikonočním svátkům. Budeme je slavit netradičním způsobem, ale s vědomím, že i v prázdném kostele nebudeme sami. Minulou neděli jsme slyšeli evangelium o vzkříšení Lazara. Když onemocněl, viděly jeho sestry jedinou naději v Ježíšovi a proto mu vzkázaly, že je Lazar nemocen. Ježíš přichází, ale záměrně pozdě. Přichází, kdy je Lazar již čtyři dny v hrobě. Přes zármutek, který obě sestry svírá, vyjadřují naději v Ježíšovu moc, vyplývající z jeho poslání Mesiáše. Víra opřená o naději. A tak se stane. Ježíš dává otevřít Lazarův hrob a volá jej ven, volá jej k životu.

Díváme-li se na dějiny vyvoleného národa, jak popisuje Starý zákon, poznáváme mnohé zásahy Hospodina do života vyvoleného národa, kterým je napomínal, ale nikdy nezničil. Stejně tak, díváme-li se na dějiny lidstva, vidíme, že přicházely, ale také odcházely různé katastrofy, epidemie, války. Poznamenaly lidstvo, ale nezničily je. Stejně tak máme naději, že i tato současná pandemie bude slábnout a nakonec odejde. A život se bude pomalu vracet do starých kolejí, jen s tím, že pro někoho – a kéž by to bylo pro většinu lidí – bude připomínkou, že člověk zmůže mnoho, ale ne všechno, že život je pomíjivý stejně jako pomíjivé jsou materiální hodnoty. Že se lépe vzdoruje pohromě, když spojíme svoje síly a nehledíme na to, kolik za to bude. A že pokud odhodíme strach, budeme odolnější vlivům zla naplnění naší naděje na záchranu.

P. Josef Nerad

Proměny

I když se může zdát, že se svět kolem nás zastavil, není tomu tak. Jen se proměnil, zvolnil tempo a dal nám prostor ukázat, co v každém z nás je, jak se dokážeme vyrovnat s nezvyklou situací, jestli dokážeme pomoct lidem, kteří to právě potřebují. A taky mnohým z nás dal čas. Nám čtenářům čas na čtení. Bývám hodně na cestách, takže čtu knihy, které se vejdou do tašky. Teď nastala ta správná chvíle na „bichle“. A tak jsem rozečetla Faberův Kvítek karmínový a bílý a těším se na Knihy Jakubovy Olgy Tokarczukové. A vám bych poradila třeba Krvavý Bronx, který vyšel v rámci knižního čtvrtku. Jednu povídku do souboru jsem pro vás napsala i já.

Uvědomuju si, že ne každý si může dovolit zůstat zavřený doma, ne každý bydlí na kraji města do jisté míry chráněný před nákazou, a proto si kvůli nám všem přeji, abychom se brzy mohli vrátit do světa, který jsme znali. Vlastně ne do stejného – do lepšího světa, protože epidemie probouzí v lidech jejich lepší já. Vir ať brzy zmizí, ale chuť a snaha pomáhat si by mohla zůstat napořád.

Buďte zdraví a brzy na shledanou v lepších časech!

Alena Mornštajnová, spisovatelka

Jak to bylo v Pečkách za německé okupace

Vzpomínky pečeckého občana na tuto dobu. Za dvacet let po první světové válce (1914-1918), o které jsme se domnívali, že byla poslední, vyvstaly nové chmury na mírové obloze. Byl to nacismus v sousedním německém státě, který se netajil svými dobyvačnými plány, které bezohledně prováděl. Přišel 15. březen 1939 a do naší vlasti vtrhla německá armáda. Obsadila České země, které byly prohlášeny za protektorát Böhmen und Möhren. Bez větších odkladů se na silnicích a ulicích začalo jezdit vpravo a vyžadováno bylo přísné zatemnění oken. Také do Peček byl dislokován oddíl Wehrmachtu. Přestože v naší zemi nebylo v té době o potraviny žádná nouze, vše bylo k dostání, začali okupanti vyvářet jídlo pro „hladovějící“ český národ. V Pečkách zřídili výdej ve vratech tehdejší restaurace U Karla IV., kde z kotlů jídlo vydávali. Našlo se skutečně několik občanů, kteří si tam pro mináž došli, ale doma to dávali prasatům. To vše Němci filmovali jako důkaz pomoci našim hladovějícím občanům. Z historie víme, jak nepřátelská vojska naší zemi rabovala. Tentokrát to však bylo provedeno rafinovanějším způsobem. Byl stanoven kurz německé marky k naší koruně 1:10 a vše vykoupili, a to nejen potraviny ale i látky a jiné zboží, které posílali domů. Tímto způsobem naši zemi brzy vyčerpali. A tudíž nastalo přídělové hospodářství. Vydali potravinové lístky i přídělové lístky na ostatní zboží. Židům byli odebrány majetky a museli nosit na svém ošacení přišitou žlutou hvězdu Davidovu. Postupně byli transportováni vlaky do koncentračních táborů. Když pečečtí židé šli po ulici na nádraží do připraveného vlaku, křikla přihlížející žena z chodníku na bývalou majitelku místního dvora Marii Steinovou: Tak milostivá paní už odjíždíte? A ta jí odpověděla: Nás ještě odvezou, ale vás odtud na tu Sibiř poženou pěšky. Každý občan musel doložit výpisem z matrik, že není Žid, Polák, nebo Cikán. Na židovský majetek v Pečkách, ke kterému patřil dvůr, dnes plocha od kostela sv. Václava nahoru včetně Teska, byl dosazen jako dozorce Němec Wenzel Stehlik. Člen NSDAP, který byl současně hlavní osobou po stránce ekonomické i politické v Pečkách. Mluvil dobře česky a jeho poměr k obyvatelům byl celkem dobrý. Snad si uvědomil, že má s Čechy něco společného. Sám byl na krátkou dobu snad na udání zatčen gestapem a vyslýchán. Po válce byl odsunut do Německa. Spolupracoval s osobami pečeckého odboje s Dr. Hladíkem a Ing. Hainem. V bývalé továrně na hospodářské stroje u Jouzů, později Regula i ZPA se vyráběly za války části letadel AR 396 ARADO pro německou armádu. Jako vedoucí tam byl dosazen Němec Manstein, který neuměl česky. Na Obecním úřadě si z nabízených bytů vybral místnost ve mlýně u Havránků a přikázal ještě na úřadě, aby byl byt vyčištěn a upraven. Když mu úředník Fr. Řezáč namítl, že na to nemá lidi tak mu Manstein řekl, ať to jde uklidit sám. Bydlela tam s ním jeho přítelkyně, která byla původem ze Sudet a uměla česky. Když se chýlila válka ke konci, dostal jsem spolu s panem Macháčkem z Hospodářského družstva, nedaleko mlýna úkol od Revolučního výboru, abychom Mansteina, až dostaneme pokyn, zajistili. On však již několik dní do bytu nedocházel a zůstával na noc v továrně. V posledních dnech ujel v nákladním autě. Daleko však nedojel, na cestě byl zastřelen. Jeho přítelkyně poslala po válce do mlýna dopis o tom, co se stalo, a v dopise vyhrožovala, že bude jednou pomstěn.

Na jedno dopoledne byli svoláni všichni rolníci z Peček do sálu bývalého hostince U Krále Jiřího dnes Kulturního domu, kde k nim promluvili dva němečtí důstojníci. Nejdříve pronesli řeč v němčině a potom v češtině. Jaden z hlavních bodů bylo zajištění zásobování německé armády potravinami. Němečtí vojíni za vás bojují a proto se musíte snažit o nejlepší výsledky v hospodaření. Budou vám předány knížky a do nich budete zapisovat všechny výdaje z odevzdaného mléka, vajec, masa a obilí k setí, a na druhé straně příjmy za tyto komodity. Po skončení byl dole na konci schodiště přistaven stůl a okolo něho musel každý projít a přečíst si kolik má každý odevzdat za rok obilí, vzhledem k velikosti svých pozemků. Na kontrolu se šli jen ojediněle přesvědčit do některého hospodářství o skutečném stavu. Jako u rolníka Kozáka, který měl přízvisko Černý Kozák, našli v posteli místo slamníku narovnány pytle ovsa. Byl za to zavřený až do konce války.

V Pečkách bylo několik podniků a živnostníků, kteří měli svá nákladní auta. Jednoho dne Němci nařídili zapůjčit tyto auta pro dopravu německé mládeže Hitlerjugend na nějaký sraz. Obtelefonovali všechny majitele, ale téměř nikdo auta nezapůjčil. Jedni měli auto v opravně, další měl auto nepojízdné a podobné výmluvy. Za trest jim byly odebrány doklady od aut a povolení k jízdě a řekli, jen opravujte. Byla to zlá situace. Někteří měli dodávkové povinnosti a byli nuceni shánět náhradní dopravu. Ta byla drahá a nebyla dostupná. Ta situace trvala několik dní. Majitelé museli prosit o povolení k provozu. To se jim dostalo současně s vyplněnými složenkami na několik tisíc pro nějakou německou instituci.

Jan Karbus, kronikář

Vedle sokolovny

Mineme-li sokolovnu, najdeme na začátku Sokolské ulice po levé straně domek korunovaný dvěma vikýři. Při jeho modernizaci zůstaly zachovány solidní vchodové dveře z roku 1900. Nový tmavý lak však nezastřel jejich členění a detaily. Jsou dvoukřídlé, mírně ponořené v profilované zárubni s malým schůdkem. Křídla člení dvě vpadlé výplně lemované profilovanou lištou. Ze spodních, čtvercových vystupují výrazné diamantové bosy. Horní výplně jsou úzké, vysoké a podmiňují vertikalitu křídel. Okrajová, nahoře v rozích zalomená lišta, lemuje na obou křídlech vystupující slepé pole zakončené odsazeným obloučkem. Klapačka je nyní kvůli novému zámku vyměněná, jednoduše zaoblená a podpírá do žlábků profilovanou horní římsu. Nad ní je zachován světlík, dělený žlábkovaným sloupkem s prstencem zakončeným jónskou hlavicí. Je pravděpodobné, že původně byla klapačka profilovaná a mohla být ukončena rovněž hlavicí, která jako by podpírala římsu. Zato se zachovala původní klika a klíčový štítek zámku. Litá kovová klika se pohybuje v terčíku se zavíjenými a prohloubenými okraji. Má na sobě již málo patrný ornament s vejcovcem. Je ve tvaru komolého kužele s kanelurou a zakončena drobným čučkem. Podlouhlý zámkový štítek koresponduje s horními výplněmi křídel, je na koncích obloukovitě tvarovaný a opatřený pohyblivým krytem zdířky s ohlazeným a již nečitelným reliéfem. Jediný detail původního vzhledu chudého dělnického domku vykazuje opožděné prvky novorenesance, která se na venkově udržela v době, kdy zástavbu velkých měst již ovládala secese.

Miloslav Vlk,
historik umění a člen kulturní komise města

Jak přežít karanténu…?

(čtyři tváře karantény)

Karanténa je z italštiny, znamená 40.

a) Karanténa označovala prý středověké opatření, kdy nemocní nakažlivou nemocí byli drženi na lodi na moři mimo pevninu. To si asi připadali jako vyloučení… Tomu rozumíme už dobře… Přepadá nás tíseň a vztek.

b) Existuje jiný příkaz vyloučení, ten je starověký, taky v součtu na 40 dní, (lze vyčíst z biblického příkazu Lev 12,2-4). Podle něho se žena měla po porodu držet stranou, měla se celkem 40 dní „očišťovat“. Jak si asi připadala? Byla taky vyloučena. Ale byla to nakonec normální situace a příprava na potom… na návrat do normálního života. A taky asi její ochrana. Tohle si asi můžeme připomínat. Ne, nejsme v normální situaci, ale… jsme v přípravě na normální život.

c) Ale chci zmínit ještě jednu loď, na které byli lidé zavření, vyloučeni: Noe a jeho rodina, kteří na své lodi přežili potopu. Ti tedy byli v delší karanténě, 7 dnů naloďení, 40 dnů lijavec, 150 dnů ustupování vod a k tomu ještě 40 dní, než mohli vystoupit. Ani se mi to nechce sčítat. Navíc nevěděli předem, jak dlouho to celé bude trvat. Ale bylo jim jasné: jsme na lodi zachraňováni, takže si v ní připadali jako v schráně, jako v trezoru, jako v dobré ruce Boží. Takhle si můžeme taky připadat. Dává to smysl.

d) A nakonec: jedna písnička (Noemova modlitba od Oborohu, najděte si na Youtube) zpívá o náladě na Noemově lodi v době potopy. Začíná: „Pane, to je ale cirkus při téhle potopě“ a popisuje se zmatek a únava, které na lodi vládnou a touha „znovu vykročit“. „Trvá to dlouho“, opakuje se v refrénu… Téhle tváři karantény asi budeme v rodinách taky rozumět. Cirkus, trvá to dlouho… Ale stejně za to buďme vděční (viz c). A čekejme na „ratolest naděje“…

Jak přežít karanténu? Pokud možno bez vzteku, v pokoji, v důvěře a s trpělivostí a nadějí.

Pavel Jun

Covid-19 a generační paměť mých dětí

Jsme svědky čehosi mimořádného. Aktuální situace vytváří radikální zářez do generační paměti.

Aktuální situace, kdy se zdánlivě zastavilo fungování společnosti, vede k mnoha zamyšlením. Samozřejmě a logicky stojí v centru pozornosti ti v první linii, lékaři, sestry, epidemiologové… Současná situace je však šancí pro zamyšlení nad fungováním společnosti, člověka jako takového. A pro historika otázkou provokativní i závažnou. Lze si vzít nějaká poučení z minulosti? Zažila naše společnost něco podobného, z čeho lze vyčíst nějaké poučení? Objevují se rychlá a „horká" spojení v odkazech na středověké epidemie i sto let starou událost tzv. španělské chřipky. Důležité je však podívat se na charakter aktuální situace, nikoliv pouze její prvoplánové podobnosti, ale také rozdílnosti oproti minulosti.

Pokud bychom zůstali u případu poválečné tzv španělské chřipky po roce 1918, významným aspektem podobnosti by byla **mobilita**. V té době mimořádná – v podobě návratu mužů z války. Dnes naopak zcela standardní součást charakteru života lidského společenství. Naopak, nepodobnost situace je v tom, že svět si tehdy ohromně vydechl po šíleném válečném konfliktu – a hrůza tzv. španělské chřipky byla překryta částečnou euforií. Dnes naopak potenciál důvodů k euforii chybí, zejména západní blahobytná část světa dnes zažívá **šok z konce velkého mejdanu**, který se zdál být nekonečný.

A jako vždy se nabízí hned několik cest, na které je možné se vydat vzápětí. Buď se úzkostně nutit k návratu do starých kolejí, čemuž by odpovídala lidská přirozenost. Prostě se vrátit ke známému způsobu života. Anebo – což je vždy těžší, hledat cestu novou. Je to těžké nikoliv pouze z důvodů vlastností lidské mentality, je to těžké i z hlediska komplexnosti systému, ve kterém žijeme. Velmi těžko se bude skládat systém nový, který by měl mít zásadně nové parametry. A přesto… je to výzva i otázka. Izolace, absence každodennosti stálých institucí – jako třeba školy, zpomalení ekonomiky, to vše má své konkrétní důsledky i podoby. Ty pozitivní lze možná velmi brzy sledovat v oblasti ekologie, kdy se **zpomalí drancování planety**, neboť drancovači sedí doma s rouškami… Ty negativní ale mohou být viditelné stejně tak brzy. Již jen konkrétní příklad vynuceného domácího vyučování může brutálně přesvědčivě doložit sociologická data o tom, že **úroveň vzdělání je přímo úměrná sociálnímu postavení rodiny**. Prostě, ne každý se dokáže a může v domácím vyučování věnovat svým potomkům stejně jako zajištěná střední třída (tento pojem používám jen jako čistě schematickou kategorii). Není to impuls pro mnohem intenzivnější budoucí investice do vzdělávacího systému? Jednoznačně ano.

Jsem historik, nikoliv ekonom, nebudu se tedy pouštět do úvah na téma ekonomických systémů, zadlužení, minimální mzdy či dokonce nepodmíněného příjmu. Na nastalé situaci mě zajímá a láká ještě jedno téma. A tím tématem je **generační zkušenost a paměť**. Vidím před sebou generaci svých rodičů, kteří vyrostli po roce 1948, mezi jejich zásadní historické vzpomínky patří nejen srpen 1968, ale i zdánlivý blahobyt let 70., dále Sametová revoluce a následná léta demokracie, ale i sociální nejistoty. Moje generační zkušenost se potácí mezi pionýrským šátkem, absolutní svobodou 90. let a kritickým pohledem na třicet let od Sametu. Logicky, rok 1989 vnímám jako politický i systémový zlom. Z krizových situací jsem zažil intenzivně zejména povodně 2002, aniž by však šlo o generační zkušenost sdílenou naskrz celou společností. S o to větší pozorností sleduji své děti (je jich osm mezi čtrnáctiletou a jednoročním). Pro ty starší jde bezesporu o silnou generační zkušenost. Nejprve prvoplánové skutečnosti absence školy, jiného rytmu dne… Ale následně sledování reality a chápání možného ohrožení. **Právě reálnost či nereálnost pocitu ohrožení života chybí středoevropskému prostoru od druhé světové války.** I aktuální pandemie se v mediálním prostoru stále snaží odsouvat toto téma někam stranou, do tématu „důchodců", skupiny nemocných a věkově nad 65 let. **Jde přitom po mnoha dekádách o okamžik, kdy nelze přítomnost smrti uzamknout pouze do nemocnic, oddělení LDN, mimo naše šťastné životy mezi televizními reklamami a nákupem**. Ne, nevzývám potřebu ohrožení, jen chci upozornit na skutečnost, že v generační paměti mých dětí může hrát vnímání smrti mnohem silnější roli, nežli v generaci mé i mých rodičů.

Záměrně přitom nechávám zatím stranou hodnocení politické reprezentace, jejích chyb či úspěchů. Na podobné analýzy ještě čas bezpochyby bude. Opět mě zajímá něco trochu jiného. Aktuálně například na Filosofické fakultě UK máme (nyní online) seminář na téma mytických aspektů českých dějin. A samozřejmě jsme se dostali i k Janu Patočkovi a jeho tezi o „shora osvobozených otrocích", obecně o domnělém nevalném charakteru tohoto národa či společnosti. A na to by mohly navazovat příklady této nevalné úrovně vzhledem k tomu, koho tato společnost volí do svého čela atd. Aktuální krize ale pojednou nabízí poměrně jiný obrázek. Jsme svědky bez přehánění historického okamžiku, kdy očividně fungují místní komunity, šijí se roušky, vyjadřuje se podpora lidem v „první linii", mluví se o jejich dlouhodobém podcenění, tleská se, děkuje, drží se pospolu. **I to může být velice důležitá generační zkušenost pro mé děti a další generaci.** A nic na tom, doufám, nezmění ani riziko, že se po opadnutí první vlny nebezpečí vrátíme do tradičního Kocourkova a Hulvátova…

Michal Stehlík, historik a spisovatel

Poštovní holubi v Pečkách

Dnes si povíme, jak to na jaře vše začíná. Jak jsem již psala, v březnu se holubi vypouštějí k prvním proletům kolem svého holubníka. V půlce dubna pochytáme své závodníky do přepravních bedýnek a vyvezeme je západním směrem (např. Úvaly, H. Počernice), kde je vypustíme a tak provedeme několik soukromých tréninků, aby si staří mazáci uvědomili co se to po nich po zimě zase chce (návrat domů). A pak už se jde do pravých závodních košů.

Závodní sezóna začíná koncem dubna až začátkem května. Tehdy by už měla mít mláďátka z prvního hnízdění alespoň dva týdny a jeden z rodičů už si může dovolit na jeden den opustit hnízdo a zúčastnit se prvního závodu sezóny. Zároveň to bude pro něj motivace spěchat domů za rodinou.

Závody jsou organizovány zpravidla o víkendech. Chovatelé se setkávají v sobotu v klubovně svého místního spolku s výběrem svých závodníků, aby je mohli „nakošovat". Košováním se rozumí přeložení holubů do speciálních přepravních boxů, které jsou pak naloženy do upraveného kamionu na přepravu holubů. Do takového kamionu se podle velikosti vejde až několik tisíc holubů. Obsahuje konstrukci na přepravní koše s mechanickým otevíráním a zařízením na napájení a krmení závodníků. Některé již mají v dnešní době i klimatizaci.

Před nakošováním holuba je třeba zaznamenat údaje z jeho rodového kroužku a pak nasadit závodní gumičku, jejíž číslo se také zaznamenává. V dnešní době však již spousta chovatelů používá elektronické konstatovací systémy. Holubi mají na druhé noze než je kroužek, elektronický čip (ten obsahuje číslo čipu a k němu přiřazené číslo holuba), který je před nakošováním zaznamenán na terminál a odpadá tak nutnost ručního zápisu. Po zaznamenání všech nasazovaných holubů se v tiskárně vytiskne celkový stav nasazených holubů daného chovatele. Košování končí naložením boxů do kamionu spolu s předáním zapečetěné dokumentace pověřené osobě. Kamion takto shromáždí boxy s holuby od všech místních spolků celé organizace a vydá se na místo určené k vypuštění. Čas sběru je naplánován tak, aby kamion dorazil na místo určení třeba ještě večer, aby si holubi mohli před návratem odpočinout a nebyli stresovaní transportem až do samotného konce.

A příště už si povíme něco o samotném vypuštění holubů z kamionu a třeba to jak probíhá vlastně celý takový závod.

Petra Mašínová

Důležitá telefonní čísla - Město Pečky

Lékaři:	
MUDr. Jandová Jaroslava	321 785 062
MUDr. Pulkertová Adéla	321 785 016
MUDr. Seifertová Drahomíra	734 223 997
MUDr. Pokorný Zdeněk	321 785 161, 723 828 236
MUDr. Schürzová Věra	321 785 061
Před návštěvou svého lékaře jej nejprve telefonicky kontaktujte.	
Zdravotnické a sociální služby:	
Pečovatelská služba města Pečky	797 977 088
Lékárna Pečky	321 785 068
Záchranná služba RZP	155
Hasiči	150
Policie ČR	158
Krizová linka hygienické stanice pro Stř. kraj Praha	771 137 070, 736 521 357
Krajská hygienická stanice Kolín	321 751 011
Státní zdravotní ústav Praha	724 810 106, 725 191 367
Státní krizová linka KORONAVIR	1212
Psychosociální podpora nemocnice Kolín	607 049 542
Pečecké služby - dispečink	737 282 709
Městský úřad Pečky	321 785 051
Provoz: pondělí od 8:00 do 11:00 hodin a středa od 14:00 do 17:00 hodin.	
Krizová linka města	607 439 577 (nákupy, pochůzky a donáška léků pro seniory a ohrožené skupiny)
Starostka města Alena Švejnohová	606 609 572
1. Místostarostka Iveta Minaříková	606 609 573
Online objednávka potravin s dovozem domů:	itesco.cz a kosik.cz
Restaurace s rozvozem	
Bistro Bambus	776 217 027 (každý den 10.00–20.00)
Pizza Maximo	776 693 944 (každý den 11.00–20.00)
Restaurace / Pizzerie U Rejnoka	725 055 500 (každý den 12.00–19.30)
Restaurant Siňorita	602 220 343 (každý den 10.00–12.00)
Další rozvozy pro seniory nabízí i Pečovatelská služba města (797 977 088).	

Tváře našeho města: rozhovor s Ing. Michalem Jouzou

V nové pravidelné rubrice „Tváře našeho města“ chceme naše čtenáře blíže seznámit s lidmi, kteří jsou nějak spojeni s Pečkami a jejich okolí, žijí tu, nebo zde žili jejich předci, pracují, tvoří, zkrátka nějakým způsobem se podílí na životě našeho města. V prvním díle se ohlédneme do minulosti a připomeneme vám příběh lidského umu, inteligence a pracovního úsilí firmy rodu Jouzových, jejichž firma v našem městě vznikla, dlouhá desetiletí působila a znovu působí.

Prozraďte prosím našim čtenářům, za jakých okolností a kdy Vaši předkové založili v Pečkách svou živnost?

Firmu Bratří Jouzové založil můj pradědeček Václav Jouza se svým bratrem Josefem v roce 1876. Jejich otec Jan Jouza je již od mládí vedl ke kovářskému řemeslu. Oba uměli okovat koně, zhotovovat různé předměty a součástky k vozům. Když dospěli, začali vyrábět zemědělské stroje, jako například secí stroje, mlátičky, řezačky a později také stabilní motory a jízdní kola. Josef byl velmi šikovný a nejvíce ho zajímalo strojírenství a technické výkresy, Václav vlastnil hospodářství a pole, na kterých prověřoval technické novinky společně vyráběných zemědělských strojů. Později v roce 1882 společně postavili slévárnu, ve které si odlévali vlastní díly na výrobu zemědělských strojů.

Znamená to tedy, podobně jako v jiných rodinných firmách, že otcové předávali řemeslo a s ním i vedení firmy svým synům?

Ano, postupem doby přebrali podnik Václavovi synové, Jindřich, Ladislav a můj dědeček Oldřich. Mysleli si, že by to tak mělo pokračovat i pro další pokolení, ale politická situace tomu nepřála.

Jak se firma vyrovnávala s rychlým technickým pokrokem své doby? Byli Vaši předkové třeba vlastníky patentů?

Oba bratři byli velice šikovní a vynalézaví. Václav získal patent na úpravu secího stroje pro současné setí semena a práškování umělým hnojivem. Velký pokrok také udělali u setí řepy: nejenže používali své moderní lžičkové secí stroje, ale vynalezli nový efektivní způsob setí tzv. řepnými hrudkami. Výnosy se pak zvedly až dvojnásobně.

Jaký byl dosah jejich činnosti? Zde v městě a nejbližším okolí, anebo získávali zákazníky i z větší dálky?

Továrna měla velký věhlas široko daleko, a to hlavně pro vysokou kvalitu zpracování a používání nejmodernějších technologií výroby. Jejich výrobky byly známé po celých Čechách.

Jaké se firmě dařilo v období krize na počátku 30. let a později za protektorátu?

V roce 1905 měla firma Bratří Jouzové asi 160 dělníků a 10 úředníků. V roce 1913 pracovalo u firmy již 220 pracovníků. Negativním hospodářským výkyvům ekonomické krize v letech 1929 až 1937 firma odolala. V době protektorátu se v továrně vyráběly pouze výfukové řezačky. Roku 1943 byl závod zabrán okupanty pro výrobu letadel značky LETOV. Pro tuto výrobu si Němci dosadili vlastní zaměstnance.

Jaké byly osudy Vaší rodiny po válce. Jak poznamenalo politické dění osudy firmy v letech 1945-1948. A za komunismu?

V roce 1948 byl podnik znárodněn. Pod značkou ČKD nebo ZPA se v podniku začaly vyrábět jiné výrobky a rodina musela odejít. Dědeček Oldřich zemřel, když mi bylo 12 let. Pamatuji si ho, bydlel v Pečkách u dráhy. V těch letech jsem si toho moc neuvědomoval. My jsme bydleli s rodiči v Příbrami a jezdil jsem za dědou jako každý jiný kluk. Vím, že hodně kouřil a ve stáří nemohl moc chodit. O továrně jsem se dozvěděl až mnohem později. Asi nejhorší to bylo pro mého tatínka, který měl tuto křivdu určitě celou dobu v sobě, ale nedával před námi nic najevo. Žili jsme za socialismu jako každá jiná rodina.

Co jste si myslel na počátku 90. let a co si myslíte dnes, když na to vzpomínáte?

Na začátku 90. let nám byla továrna vrácena a můj tatínek, MVDr. Ivo Jouza, se začal se svým bratrancem, p. Milanem Prokůpkem, o celý areál starat. Já jsem se ještě před revolucí oženil a odstěhoval do Ostravy. Informací o továrně jsem moc neměl. Věděl jsem, že spolu řešili na území areálu ekologickou havárii, která vznikla vylévání chemikálií do země. Dále se pustili do opravy celého areálu a sehnali několik firem do pronájmu. K výrobě zemědělských strojů se již nevrátili a myslím, že už se ani do budoucna k výrobě nevrátíme.

Jak se firma vyvíjí v současné době?

V dnešní době s panem Prokůpkem a mými sourozenci celý areál pronajímáme většinou strojírenským firmám a ze získaných financí ho opravujeme. Já osobně, po úmrtí mého tatínka, jsem se začal intenzivně zajímat o celou historii naší rodiny. Sbírám veškeré dostupné dokumenty, fotky, pohlednice a jiné historické předměty. Koupil jsem dokonce několik zemědělských strojů, které vyrobila firma Bratří Jouzové, a v areálu továrny jsem vytvořil pamětní síň, která připomíná, co moji předci dokázali.

A jaké jsou vaše nejbližší osobní i pracovní plány?

Naším cílem je co nejdéle se starat o areál továrny a prohlubovat své vědomosti o její historii. Rád bych touto cestou oslovil Vaše čtenáře s prosbou – pokud někdo vlastní cestovní kolo (velociped) značky Bratří Jouzové, byl bych velice rád, kdyby ho mohl věnovat nebo prodat do mé rodinné sbírky. Pokud by měl někdo zájem se podívat do pamětní síně, může kontaktovat našeho správce nebo přímo mě. Stačí napsat na emailové adresy: bahnik.uni@seznam.cz nebo mjouza@quick.cz.

Děkujeme za spolupráci a věříme, že i tento rozhovor přispěl k tomu, aby jméno firmy Bratří Jouzové nezůstalo zapomenuto!

red

Pamětní síň fy. bří. Jouzů

Polažní secí stroj fy. Bří. Jouzů

Novinka Volejbalu Pečky - MIX NARUBY 2020

Na pečecké volejbalové scéně přibyl vedle již tradičního MIX Pečky (smíšený volejbalový turnaj, pravidelně druhá polovina srpna) nový turnaj, který má také potenciál stát se každoroční stálicí sportovního programu v Pečkách.

Je to MIX NARUBY, který proběhl 7. března 2020 za účasti 5-ti týmů ve sportovní hale. Kapacita byla naplněna hned třetí den po vyhlášení turnaje, vyšší počet týmů v současné době turnaj nemůže mít, vzhledem k prostorovým možnostem sportovní haly. Turnaj se tedy nesl ve velmi komorním stylu se skvělou až rodinnou atmosférou.

Tento turnaj je neobvyklý sestavou v týmu, tedy čtyři ženy a dva muži, kteří jsou tentokrát v roli „nahrávaček“. Ženy jsou ty, které většinu času útočí či brání na síti a v poli.

Inspiračním zdrojem je turnaj s názvem Zručka, který se koná každý rok v dubnu ve Zruči nad Sázavou. Šíření a podporu této volejbalové akce nám schválil samotný pan starosta Martin Hujer, jako jeden z pořadatelů tamního turnaje a my jsme za to moc rádi.

Na 1. místě Mixu Naruby 2020 se umístil tým Chotusice, 2. místo si odnesli Účastníci (Pardubice), 3. místo Domácí výPečky, 4. místo WTF (Kolín, Kutná Hora) a 5. místo Nelétaví ptáci (Český Brod, Kounice).

Děkujeme zúčastněným týmům a především těm, kteří pomáhali s realizací a péčí v průběhu celého dne.

Jmenovitě Laďce Šátkové, Lence Šátkové, Janě Milerové a panu správci J. Najbrtovi.

Helena Šestáková, Volejbal Pečky
TJ Spartak Pečky, z.s.

Komu karty v ruce šustí

Komu karty v ruce šustí, tomu pánbůh neodpustí. Jak jsou na tom Češi? Nikdy nezůstávají pozadu v hříšných hrách a zábavách, mravokárci měli proti čemu hřímat. I arcibiskup Arnošt z Pardubic v roce 1353 „zatrhl duchovním osobám hru v karty a kostky“.

Hra v karty měla pevná pravidla, a to i pro kibice. Nekompromisně se zakročovalo například při nařčení z fixlování, věc se řešila na místě. V roce 1583 takové označení skončilo kibicovou smrtí: „Kibic Vít Sedmera pravil: Čtveráku Řehoři, jak ty hráš falešně“. Nato Řehoř vstal a uděřil Víta tak silně, že ho zabil.

Karty, čertovy obrázky, mívaly různé náměty, na vlasteneckých se místo známých králů usadili Karel IV., Václav IV., Jiří Poděbradský, Přemysl Otakar II. I na Žižku se dostalo, coby kulového svrška a esa se pyšnila všeslovanskou lípou, českým lvem, svatováclavskou orlicí, českým znakem.

Pro státní kasu byly karty bohatým a trvalým přínosem. Když je stát nemohl potlačit, uvalil na ně vysokou daň, musely být okolkovány. Přes tvrdé tresty někteří obchodníci prodávali karty neokolkované nebo s kolky falešnými. Spisovatel Ignát Herman vzpomíná, že „v soukromí hrálo půl Prahy s kartami neokolkovanými“.

Pro kouzelníky a různé iluzionisty byly karty prostředkem k provádění všelijakých kejklířských kousků. Podle Mikuláše Dačického z Heslova jistý šenkýř „takovou sílu v rukách měl, že nové nerozvázané celé karty rukama najednou přetrhoval na dvé. Sám jsem to mnohokrát viděl.“

I dámy měly svou zábavu, vykládání. Na pomoc tomuto umění vycházely příručky i kniha populární Anny Novákové ze Lhoty. Jen její název obsahuje čtyřicet slov, cena 90 halířů. Autorka používá působivého přesvědčování líčením dojemného a tajemného příběhu své babičky, která vyrvala smrti cikánku Ulku a za to získala velká tajemství, „která cikáni znají již z dob starých Egypťanů“.

Výkladu snů napomáhaly edice „egyptsko – perských a chaldejských obrázkových snářů aneb vykladatelův snův“.

Ještě větší záhady a vzrušení umožňoval spiritismus. Rozhýbával se stoleček, i když se ho účastníci seance nedotýkali špičkami prstů, ale nosy! Prý i kulečníkový stůl se hýbal.

Nedůvěra a posměch světem vládne ! Časopis Lumír napsal: „Zprávy pocházející z metafyzických končin čmárají též bachraté almary a jednomu doktorovi – světe, div se! – napsal něco jeho zouvák“!

Zdena Ferešová

Letošní 41. ročník Pečecké desítky

Memoriál Jardy Kvačka, který se měl konat 14. března se z důvodu přijatých opatření k zamezení šíření epidemie koronaviru neuskutečnil.

Pokud to situace dovolí a přijatá opatření pominou, uvažujeme o tom, že by se závod v rozsahu běh na 10 km a lidový běh pro všechny věkové kategorie uskutečnil 28. 10. 2020.

Jiří Katrnoška

S Machem a Šebestovou v Austrálii

Ve středu 26. února jsme s našimi kamarády Machem a Šebestovou „procestovali" Austrálii. Tento den totiž v naší třídě probíhal projektový den.

Nejprve si pro nás kromě naší paní učitelky připravili Honzík Maliarik a Lili Tucker prezentace o tomto kontinentě. V nich jsme se mimo jiné dozvěděli základní zeměpisné informace o Austrálii, dále něco o typické australské flóře a fauně, specifickém jídle zdejších obyvatel, historických památkách a kultuře.

Paní učitelka nám také přečetla z knihy Kamarádi z velké dálky příběh o australské dívce Carol a australskou pohádku s názvem Klokanice. My jsme pak v hodinách čtení průběžně četli příběh od spisovatele Miloše Macourka Jak Mach a Šebestová a hledali v Austrálii Jonatána.

Paní učitelka si pro nás také připravila mnoho zajímavostí o klokanech, bumerangu a velkém bariérovém útesu. Naučili jsme se novou veselou písničku a básničku o klokanech a v hodině výtvarné výchovy si namalovali obrázek na téma podmořský svět.

Žáci III. C

Oživlé hodiny předmětu Člověk a jeho svět ve II. B

V rámci předmětu Člověk a jeho svět nás přišla navštívit studentka 4. ročníku VŠCHT Praha Bc. Gabriela Lebedová, která nám vyprávěla o správném třídění odpadu a následné recyklaci, a to nejen u nás, ale také v zahraničí - Litvě a Finsku. Prezentaci plnou zajímavých fotografií doplnila praktickou ukázkou, kdy jsme si sami vyzkoušeli roztřídit připravené odpadky do kontejnerů.

Na naši další hodinu pozvala paní učitelka na besedu manželé Šimůnkovi, kteří pracují na veterinární klinice Monáda v Českém Brodě, a to jako veterinární lékař a ambulantní a sálová sestra. Velice poutavě nám vyprávěli, jak a kdy se pro své povolání rozhodli. Přivedli s sebou i fenku Báru, která byla mezi námi nesmírně trpělivá. Pan doktor nám vyprávěl, jak se v ordinaci starají o zvířecí pacienty, a jak se máme my doma starat a pečovat o své domácí mazlíčky. Viděli jsme, jak se dá čtyřnohý pacient vyšetřit, jak se mu zašije drobné poranění nebo zavede kanyla. Sami jsme si mohli vyzkoušet použití fonendoskopu pro poslech srdíčka.

Obě besedy byly pro nás velkým zážitkem a obohacením.

Třídní učitelka Iva Lebedová

Naše škola v době koronaviru

Po jarních prázdninách naši žáci už do svých lavic neusedli. Na základě nařízení vlády je škola (včetně školní družiny i přípravné třídy) od 11. 3. 2020 až do odvolání uzavřena. Žáci a jejich zákonní zástupci byli se současnou situací srozuměni (na webu školy, ale i písemně). Po vzájemné domluvě jsou žákům pravidelně písemně zasílány domácí úkoly, určené k procvičování a docvičování učiva. Snažíme se být pozitivní v této nelehké situaci. Žáci se doma věnují jarním tématům, zdokonalují se v práci na zahradě, pozorují proměny jarní přírody.

Pedagogičtí pracovníci pracují ze svých domovů. Připravují úkoly pro žáky, kontrolují a vyhodnocují úkoly, v případě nejasností konzultují se zákonnými zástupci žáků, dále se distančně vzdělávají, připravují další pomůcky pro výuku, pracují na projektech atd. Zkrátka plní svou pedagogickou činnost.

Přejeme všem zdraví a pohodu v těchto dnech.

J. Heroldová, ředitelka školy
(ZŠ Pečky, p.o)

Výuka v ZUŠ Pečky během karantény

Nařízením vlády se od 11.3.2020 uzavřely všechny typy škol. ZUŠ Pečky je také škola a ne volnočasová aktivita nebo zájmový kroužek, proto výuka po návratu z jarních prázdnin probíhá také distanční formou. Učitelé jsou v kontaktu se svými žáky (e-mail, telefon, wats up…) dle možností svých i žáků. Veškeré informace k výuce jsou zveřejněny na našich webových stránkách a facebooku. Bohužel nám tato situace znemožnila pořádat naplánované akce.

Jakmile budou znovu otevřeny školy v ČR, bude rozhodnuto o termínu konání talentových zkoušek do všech oborů naší školy. Termíny budou zveřejněny na našich webových stránkách – www.zuspecky.cz.

Doufáme, že už nebude dlouho trvat, kdy se svými žáky opět uvidíme a uslyšíme osobně.

Pevné zdraví všem.

Škola v době koronaviru

V úvodu bych vám všem chtěl poděkovat. Učitelům, rodičům, žákům, nepedagogickým pracovníkům i všem našim příznivcům, kteří nám pomáhají v této nelehké situaci. A poděkování je rozhodně na místě, protože práce, kterou děláme je velice náročná a na rozdíl od některých složek, které vidíme trvale na televizních obrazovkách je to práce, která není moc vidět.

Část veřejnosti nabyla dojem, že vlastně máme skoro prázdniny a nic neděláme, jenom si občas pošleme mail. Ale to je veliký omyl.

Učitelé pracují ve většině ještě mnohem intenzivněji než v průběhu normálního školního roku, a to často do pozdních nočních hodin. Hledají cesty, jak komunikovat se svými žáky, snaží se najít přiměřenou míru výuky a zpracovávají zpětné vazby od žáků. Hrne se na ně obrovské množství elektronických materiálů, které musí zpracovat (a nejsou to jen úkoly žáků). Kromě svých předmětů musí zvládnout i udržení sociálních vazeb ve třídách a spoustu dalších věcí. Stejně tak musí připravit všechno na okamžik, kdy se vrátíme do školy (už nyní připravit redukci učiva a vybrat to nejpodstatnější, upravit učební plány...).

Žáci na tom nejsou o mnoho lépe. Po počátečních zmatcích se sice situace trochu zklidňuje, ale přesto nároky na ně jsou nemalé. Je to dáno především tím, že nechceme, aby tento „koronavirový čas“ byl pro naše žáky ztracený. Kdož ví, jak dlouho bude celá situace trvat. Žáci tedy musí nějakým způsobem (technicky někdy dost komplikovaně) plnit své povinnosti. Tady se nyní ukazuje to, o čem stále mluvíme, ale v praxi se nám to uskutečňuje v plné míře teprve nyní. Žáci se učí pro sebe, ne pro známky, rodiče, učitele... A tady se také ukáže, jak jsme naučili žáky „se učit“. Je jednodušší odsedět si 45 minut ve třídě a pak vyrazit na přestávku, než se sám donutit dělat práci do školy, když bych se mohl bavit něčím jiným.

Ano, je to práce. A ne zrovna jednoduchá.

Rodiče jsou dalším nezbytným článkem tohoto procesu. Jsme si vědomi, že řada rodičů i v této době má své zaměstnání a kromě toho se musí postarat o své děti, které jsou sedm dnů v týdnu doma (což je pro všechny značný nezvyk). A pak je tu ještě škola... Ale my nechceme přidělávat rodičům práci. Nechceme po nich, aby místo nás učili své děti. Jenom potřebujeme jejich spolupráci. Především v tom, aby s dětmi probrali organizaci jejich dne a aby si děti vyčlenily pevný čas, kdy se budou věnovat školním povinnostem. Zjednoduší to denní režim rodiny a děti se pak vyhnou stresovým situacím, kdy se jim díky odkládání práce „na potom“ nahromadí příliš věcí najednou. A pak to vypadá, že jsou žáci přetíženi, i když to nemusí být úplně pravda.

Nechceme po rodičích, aby vyučovali své děti. A některé informace ze sdělovacích prostředků o tom, jak vysokoškolsky vzdělaní rodiče nezvládají učivo svých dětí na prvním stupni školy, jsou pouze nepochopením dané situace. Složitější a určitě těžší situace je u prvňáčku a druháčků, kteří ještě nedokáží naplno pracovat samostatně. Tam je spolupráce rodičů ještě náročnější. Ostatní žáci by však měli být schopni zvládnout svoji práci samostatně. Pokud si neví rady, mohou se zpětnou vazbou obrátit na své vyučující, kteří jim poradí a pomohou (i to se za pochodu učíme). Pokud by ani to nepomohlo, je tu k dispozici vedení školy, na které se můžete obrátit.

Nepedagogičtí zaměstnanci to také nemají jednoduché. Jídelnu jsme museli na základě platných nařízení zavřít. Ale úklid a údržba probíhají nepřetržitě. Stejně tak jako kancelář školy, která vyřizuje denně desítky žádostí, potvrzení, informací...

Tak vidíte. Pod zdánlivě poklidným povrchem probíhá velice intenzivní práce, která není možná v současnosti zcela doceněna, ale pro budoucnost našich žáků je zcela neocenitelná. Takže ještě jednou. Děkuji...

Luboš Zajíc, ředitel školy

Když se kolotoč zastaví …

Hračky jsou vzorně uklizené, pastelky ořezané, postýlky ustlané, pračky v prádelně se netočí a hrnce v kuchyni nesyčí, chodbami se nenesou dětské písničky ani veselý smích. Kolotoč, ten dětský i náš pracovní, se zastavil. My, dospělí, to chápeme, i když podobné „zastavení“ ze svých školních let nepamatujeme. Nejdřív to je velmi vítaný prodloužený víkend, pár dní volna, kdy nikam nemusíme. Pak narazíme na fakt, že nikam ani nemůžeme. A nakonec si uvědomíme, že vlastně ani nikam jít nechceme, protože co když „to“ číhá právě na nás. Jak „to“ vysvětlit dětem? Jedině jít příkladem. Mýt si důkladně ruce, nosit roušku, dodržovat opatření a těšit se, až se zase ve školce sejdeme. A až se tam sejdeme, určitě si budeme s dětmi vyprávět, jak jsme všichni trávili čas.

Po uzavření školky jsme my, ženy ve školce, daly hlavy dohromady a vymyslely úkoly pro předškoláky i pro mladší děti a poslaly je emailem rodičům společně s odkazy na interaktivní cvičení, ze kterých si vybere každý. Emailů je několik, protože úkolů z různých oblastí je mnoho. Je to možnost, jak využít čas s dětmi, samozřejmě předškolní vzdělávání pouhé pracovní listy nenahradí. Předškoláci dostali navíc ještě grafomotorická cvičení, podobná těm, co znají ze školky.

Píšu „my, ženy“ jsme daly hlavy dohromady, protože nejen učitelky, ale také paní uklízečky využily nepřítomnost dětí, třeba k umytí oken nebo praní koberců. Každý den používáme k úklidu dezinfekční prostředky, a pokud se objeví nemoc, je potřeba vše vyčistit okamžitě a opakovaně. Pereme a sušíme plyšáky, princeznovské šatičky, lehátka, molitanové kostky i látkové podsedáky, mydlíme a sprchujeme auta, panenky, stavebnice i pastelky. Také v kuchyni paní kuchařky nezahálí, sice nevaří, ale úklid mají na denním pořádku, hygienické předpisy jsou neúprosné a proč čekat s generálním úklidem na letní prázdniny, když teď je na to prostor. Navíc vymýšlí, jak dětem zpestřit jídelníček zdravými a zároveň chutnými pokrmy. Proč? Protože to, co děti napoprvé nejedí, při druhém servírování sní třetina, potřetí polovina a nakonec sní pokrm téměř všechny děti. Typickým příkladem je ovocný nebo zeleninový salát. Ani pan školník nezahálí. Trochu nás zlobí jídelní výtahy, takže potřebují pořádný servis. Navíc brzy se pořádně zazelená zahrada, a i když po ní neběhají děti, bude třeba pravidelně sekat a udržovat. Náš zahradní traktor je právě rozebrán na součástky, aby ho žádná tráva nezastavila. Pískoviště bude třeba po zimě vydezinfikovat, propařit a přehrabat. Ostatně jako každý rok.

Je nám moc líto, že nemůžeme s dětmi prožít Velikonoce. Je to oblíbené a hlavně vděčné téma, do kterého můžeme schovat spoustu znalostí a dovedností, které dětem musíme předat. Chystaly jsme vystoupení na Vítání jara, chtěly jsme s dětmi vyrábět výrobky na velikonoční trh. Na jaře vždy slavíme Den vody a Den Země. Jsou to pro nás již tradiční projektové dny/týdny. Celý týden máme vždy zaměřen nejdříve v březnu na vodu a pak v dubnu na ochranu přírody. Ale nevadí, však my si najdeme jinou příležitost.

Máme také nucenou přestávku v našem sokolském cvičení. Naše školka je zapojena do projektu Cvičíme se zvířátky pod metodickým vedením České obce sokolské. Každý pátek máme v tělocvičně Lodičce několik překážkových drah a tělocvičných úkolů k rozvoji pohybové zdatnosti. Záměrem projektu není vzájemné soupeření mezi dětmi, ale naopak respektování a rozvoj individuálních předpokladů, které jsou ve svém důsledku přínosem pro celou skupinu. Snažíme se děti podpořit a motivovat, aby plnění jednotlivých úkolů přinášelo dětem potěšení a radost z pohybu, naučilo je překonávat překážky a rozvíjelo jejich samostatnost při dalším zdokonalování pohybových dovedností.

Držme palce nám všem, ať vše dobře zvládneme, neohrožujeme se navzájem, pomáháme si, pokud můžeme a ve zdraví se v naší MAŠINCE zase všichni setkáme, až se kolotoč roztočí…

Miroslava Zumrová

U REJNOKA

Od úterý 7.dubna pro Vás opět vaříme! Můžete objednávat jídla na rozvoz, nebo si přijít k našemu okénku.

Tel: 725 055 500

Rozvoz bude NOVĚ každý den:

Pondělí – Neděle 11:30 - 20:00

Nově je možné platit bezkontaktně platební kartou i na rozvoz – prosíme, využívejte přednostně tuto možnost!

Vzhledem k aktuální situaci připravujeme a rozvážíme pokrmy s co nejvyšším možným hygienickým standardem.

Veškerá nabídka pokrmů je k dispozici na:

Web: www.urejnoka.cz

Restaurace U Rejnoka

Za celý kolektiv Restaurace u Rejnoka přejeme Všem pevné zdraví.

Budiž *duben*

Klasické židovské přísloví říká „Člověk myslí, bůh se směje“, čímž nám tradiční lidová moudrost připomíná, že toho známe o světě málo, a vše co víme, nemáme mít za definitivní, neboť život se odvíjí ve stálých paradoxech a nečekaných proměnách. Tolik jsem se ještě nedávno těšil na to, jak na tomto místě pojmu svůj nejoblíbenější měsíc, pojmenovaný podle loňského listí, které z *dubů* mizí spolu se zimou. A jak jsem si maloval, že vtipně pojednám o aprílu, tedy prvním *dubnu*, svátku bláznů, který má nejspíš původ v Persii, v íránském svátku Sízdah be-dar, jenž do Evropy doputoval někdy v 16. století, jako festival drobných žertíků, mystifikací a vtipných zlomyslností, s nimiž oslavíme veselejší část kalendářního roku… Taky jsem se těšil, že v té souvislosti třeba připomenu apríl z Anglie z roku 1857, jímž byl prodej vstupenek na „mytí lvů“, na tuto atrakci se údajně nechalo nachytat pár tisíc lidí! Leč, přišel krutý žert dějin a mně z toho všeho zbyla jen parafráze na lidovou pranostiku „*duben*, ještě tam budem.“ Ovšem, k smíchu to není. Zalezlí za kamny jsme tentokrát od poloviny března všichni a povinně. Ven vycházíme s rouškou, ústenkou či respirátorem, a to ještě velmi omezeně, všechny naše dosavadní svobody se ukázaly jako iluze, o kterou lze přijít během několika dnů. Co tedy s tím, milí čtenáři? Především: nebojme se! Opakujme si to klidně i nahlas: nejhorší smrt je z vyděšení. I v tomto letošním divném *dubnu*, který podle všeho strávíme všichni doma, můžeme stále ještě žít šťastný život. Získali k tomu čas, mnoho volného času, který nemusí být prázdný. Času pro sebe, pro své nejbližší, pro odpočinek, zábavu i pro potřebnou sebereflexi. Nějak jsme už zapomněli, že svět je nebezpečné místo k narození, dokonce si jen těžko připouštíme vlastní konečnost. Přijměme to, zvykněme si na tuto skutečnost, která je od věků součástí lidského života, a soustřeďme se přitom na to, co nás tato ošklivá nemoc učí, jakou zprávu dává o našem společenství. A mysleme na to, že zase bude líp! Věřte tomu. Hodně zdraví, drazí přátelé! To není jen fráze.

Aquarius

ŘÁDKOVÁ INZERCE

- **Koupím motocykl JAWA ČZ**: kývačka, panelka, pérák, pionýr, stadion apod. Možno s SPZ i bez. Také díly a vraky. Děkuji za vaše nabídky. Tel.: 777 589 258
- **Sháním ke koupi ŘADOVOU GARÁŽ v Pečkách**, prosím volejte na tel.: 724 542 731
- **Je ruční pletení Vaším koníčkem?** Pak volejte: 720 165 854
- **Vykoupím staré knižní pozůstalosti, sbírky starých pohledů a pošt. známek, staré fotografie** apod. Tel.: 731 489 630

PRODEJ SLEPIČEK

Červený Hrádek prodává slepičky typu
Tetra hnědá, **Dominant**
všechny barvy, slepičky **Green Shell** - typu Arakauna
a **Dark Shell** - typu Maraska.
Stáří 15 - 19 týdnů. Cena 169,- - 219,- Kč/ks.
Prodej: **28. 4. a 4. 6. 2020**
Pečky - parkoviště u ZZN - 14:55 h
Výkup králičích kožek - cena dle poptávky
Informace: Po - Pá 9:00 - 16:00
tel.: 601 576 270, 728 605 840
www.drubezcervenyhradek.cz

Restaurace Siňorita
Nabízíme
rozvoz obědů
od pondělí do pátku
v čase 10 - 12 h
Naše menu najdete na našich stránkách nebo volejte na číslo
602 220 343

Evidenční číslo MK ČR 10632. Informační měsíčník Pečecké noviny s pověřením MěZ vydává město Pečky v nákladu 2.400 kusů. Redakční rada: Mgr. Blanka Kozáková, Viktorie Janáčková, MSc., Mgr. Libor Vodička Ph.D. Redakce: e-mail: info@pececkenoviny.cz, blanka.kozakova@pecky.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele. Za obsah a původnost příspěvků odpovídá autor. Redakční uzávěrka je ke 20. dni v měsíci. Grafická úprava a tisk: Jan Pošík - POSH, Cerhenice.